

I'm.potent (2025) - Sandra Sara Raes Oklobdzija

Op scène staat een lange tafel tussen stapels kartonnen dozen. Twee vrouwen schuiven aan, Neda en Stana. Ze komen uit ex-Joegoslavië, maar zijn jaren terug hun hart gevolgd naar België. Hier een job vinden blijkt geen sinecure, tussen alle administratieve plichtplegingen en alle culturele vooroordelen die gepaard gaan met een accent. Neda presenteert zich van haar beste kant tegenover haar nieuwe thuisland, Stana heeft het er een stuk lastiger mee. Gelukkig hebben ze elkaar: een voorstelling lang stomen ze elkaar klaar in de kunst van solliciteren voor jobs die ver onder hun mogelijkheden liggen.

Die basissituatie van I'm.potent, een tragikomedie van onderzoeker en theatermaker Sandra Sara Raes Oklobdzija (o.a. RITCS, Monty, KVS...), heeft alles van een fictieel stuk. Veel scènes hanteren bewust de vierde wand en een ingeleefde speelstijl in de aloude traditie van Stanislavski: we zien twee personages die het onder elkaar uitzoeken en daarin een duidelijke theatrale afstand creëren tot de zaal. Zo zijn Raes Oklobdzija en haar collega-actrice Nela Djeisijvecic Deleu ooit ook opgeleid in respectievelijk Belgrado en Sarajevo: om met hun hele hebben en zijn een rol te spelen.

Toch is die dramatische schijn slechts het topje. Daaronder liggen veel complexere relaties tot de realiteit. Zo zijn in de speelttekst niet enkel eigen autobiografische en andere reële ervaringen verwerkt. Ook zijn die weer gefictionaliseerd tot mogelijke sjablonen van zoveel andere kandidaat-werknemers met het Nederlands als tweede taal, die vanuit hun 'migratie-lockdown' hun plek proberen te vinden in het labyrint van regels en ontregelingen die we 'de arbeidsmarkt' noemen. "Dit is documentair theater", zal de voorstelling op gegeven moment zelf instrueren aan de zaal.

"Ik heb zes diploma's, maar vijf jaar lang vond ik alleen onderbetaalde jobs. Voor nieuwkomers is werk vinden enorm uitputtend. Je hebt veel potentieel, maar het systeem houdt je impotent." - Sandra Sara Raes Oklobdzija in De Standaard

Tegelijk kan je ook naar I'm.potent kijken als metatheater: als een spel met rollen spelen, en zelfs als een grijnzende commentaar op de Vlaamse theaterpraktijk. Niet alleen solliciteren (en zelfs inburgering in het algemeen) wordt ontrafeld als een potje theater. Gestaa brokkelt ook de fictionele laag in de voorstelling af en gaan de rollen van actrices en personages steeds meer door elkaar lopen. Zeker wanneer ze beslissen om liever hun eigen handeltje te beginnen en zelf een voorstelling te maken en te slijten op de podiummarkt.

Misschien is dat wel vooral wat we zien in I'm.potent: twee actrices uit een andere culturele traditie die solliciteren voor hun plekje in het Vlaamse theaterveld, met zijn specifieke regels en kijkwijzen?

Misschien gaat de voorstelling wel veel meer over de blik van de zaal dan over het lot van de actrices op scène? Wie moet bij wie inburgeren?

"Wij zijn niet diegenen die wij denken te zijn omdat wij eigenlijk niet wensen wat wij zeggen te wensen. Uiteindelijk zijn wij maar een schijn van ons mogelijke zijn." - uit de voorstelling I'm.potent

Achter I'm.potent schuilt niet enkel een poging om de zaal inzage te bieden in de vervreemding die de Vlaamse sollicitatiecultuur met zich meebrengt voor wie niet aan de normen voldoet. De regie wil die vervreemding ook theatraal voelbaar maken, in de wisselwerking tussen podium en zaal. Zo streeft Raes Oklobdzija naar een andere soort documentair theater: een theater dat niet enkel een werkelijkheid afbeeldt, maar ook de erbeelding biedt om ze te veranderen. I'm.potent is daar met al zijn metatheatrale spel een typerend voorbeeld van. Weinig is wat het lijkt in deze voorstelling.

Geschreven door Wouter Hillaert

Bedankt dat je I'm.potent bijwoonde.

We hopen dat je ervan hebt genoten

en verwelkomen je graag terug op één van onze volgende evenementen. Alle info via kaap.be.

Hierboven delen we graag wat omkaderende info over de voorstelling I'm.potent.

Thank you for attending I'm.potent.

We hope you enjoyed it and look forward to welcoming you back at one of our upcoming events. Find all information at kaap.be.

Below, we'd like to share some background information about the performance.

EN

On stage stands a long table between stacks of cardboard boxes. Two women take their seats — Neda and Stana. They come from the former Yugoslavia but years ago followed their hearts to Belgium. Finding a job here turns out to be no easy task, caught between all the administrative formalities and the cultural prejudices that come with having an accent. Neda presents herself in the best possible light to her new homeland; Stana finds it much more difficult. Fortunately, they have each other: for the length of a performance, they coach one another in the art of applying for jobs far beneath their qualifications.

This basic premise of I'm.potent, a tragicomedy by researcher and theater maker Sandra Sara Raes Oklobdzija (known for work with RITCS, Monty, KVS, among others), has all the trappings of a fictional play. Many scenes deliberately employ the "fourth wall" and a realistic acting style in the classic Stanislavski tradition: we see two characters working things out between themselves, creating a clear theatrical distance from the audience. Raes Oklobdzija and her fellow actress Nela Djeisijvecic Deleu were once trained in Belgrade and Sarajevo, respectively — taught to play a role with their whole being.

Yet that dramatic appearance is only the surface. Beneath it lie far more complex relationships with reality. The script not only incorporates autobiographical and other real-life experiences, but also fictionalizes them into potential templates for countless other job seekers for whom Dutch is a second language — people trying to find their place within the labyrinth of rules and disruptions we call "the labor market," while caught in their own "migration lockdown." "This is documentary theater," the performance will at one point instruct the audience.

"I have six diplomas, but for five years I only found underpaid jobs. For newcomers, finding work is incredibly exhausting. You have so much potential, but the system keeps you impotent."

— Sandra Sara Raes Oklobdzija in De Standaard

At the same time, I'm.potent can also be seen as metatheater: as a play about playing roles, and even as a wry commentary on the Flemish theater scene itself. Not only job applications (and even integration in general) are revealed as a kind of theater game — the fictional layer of the performance itself gradually crumbles, and the boundaries between actresses and characters begin to blur. Especially when they decide they would rather start their own business — to create and sell their own performance on the stage market.

Perhaps that is what I'm.potent really shows us above all: two actresses from another cultural tradition auditioning for a place in the Flemish theater landscape, with all its particular rules and ways of seeing. Perhaps the performance is much more about the audience's gaze than about the actresses' fate on stage. Who, after all, is integrating with whom?

"We are not who we think we are, because we do not truly desire what we claim to desire. In the end, we are only a semblance of our possible selves."

— I'm.potent

Behind I'm.potent lies not only an attempt to give the audience insight into the alienation that Flemish job application culture brings for those who don't fit the norm. The direction also seeks to make that alienation theatrically tangible — in the interplay between stage and audience. In this way, Raes Oklobdzija strives for another kind of documentary theater: one that not only depicts reality but also offers the imagination to transform it. I'm.potent, with all its metatheatrical play, is a striking example of this. Very little is what it seems in this performance.

Text: Wouter Hillaert

KAAP

powered by Dans
 in
Brugge